

▲ Deelnemers volgen de workshop 'Blind constant movement' van Vicky Angelidou.

FOTO RONMAGIELSE/POXPROFS

Closed Eyes Festival opent de ogen

De eerste editie van een **festival voor blinden en slechtzienden** zorgt vooral voor begrip.

Zamire Willems

Tilburg

Bij binnenkomst krijgen mensen die gewoon kunnen zien een blinddoek aangeboden om de naden zelfs voordelen van een visuele handicap te ervaren. Zo leidt de geursensatie die de Koreaanse keuken voortbrengt je ongemerkt naar de Food Experience, waar schuiven voellinten langs trapleuningen voor het abrupt eindigen daarvan en verradt het geknetter van bubbeltjesfolie het einde van de trap. Rustgevende, ontspannende en vreugdevolle klanken van de soundhealingsessies weerklaarsen door het hele gebouw met op de achtergrond het tikkend geluid van blindegeleidestokken.

„Ik zou het nooit helemaal kunnen begrijpen, het lijkt me confronterend als je niet kunt zien en dingen moet missen die wij gewoon vinden”, zegt Carina Pronk. De Zoetermeerse is speciaal naar Tilburg gereden om samen met haar blinde hartsvriendin het *Closed Eyes Festival* te bezoeken. „Het festival voegt echt waarde toe, ik merk dat ik veel vrijer ben als ik zie”, constateert Pronk na de workshop *Tones of Touch*.

Het door een blinddoek niet kunnen zien hoe anderen naar haar kijken terwijl ze danst, geeft haar een onaangenaam gevoel. „Als je als blinde in een ziende wereld rondloopt, voelt dat niet fijn en veilig.” Iets dat haar vriendin Anita Goris als geen ander kan beamen. Haar aangeboren slechtziendheid ging jaren geleden over in totale blindheid. „Ik

Horen, proeven, aanraken én ruiken op nieuw festival

TILBURG Een multi-zintuig cultureel festival dat begrip voor blind- en slechtziendheid bevordert en waar blinde, slecht- en goedziende mensen ervaringen delen door middel van kunstbeleving. Halverwege de eerste editie van het negen uur durende *Closed Eyes Festival* gisteren wisten een kleine

dertig bezoekers de weg te vinden naar Cultuur BSO Monopole. In het voormalige Tilburgse wijnpakhuys konden bezoekers inventieve, creatieve en inspirerende ervaringen opdoen op het gebied van dans, kunst, muziek, smaakbeleving én geblinddoekt voortbewegen. „Het is de bedoeling dat bezoekers alle

zintuigen gebruiken met gesloten ogen, dus horen, proeven, aanraken en ruiken”, vertelt Vicky Angelidou. Daarnaast speelde ook het sociale aspect een prominente rol. Angelidou bedacht het festival samen met de Arubaanse componist en muzikant Xavier Geerman en kunstenaar Jofke van Loon.

ben altijd heel erg gefocust om maar niet in de weg te lopen, dat voelt per definitie niet prettig.” Al wordt ze daar met de jaren makkelijker in, aangezien zij degene is die zich blind door een menigte voortbeweegt.

Dat ze door het festival 'haar wereld' een keer kan delen met haar goede vriendin, ervaart ze als positief. Maar of het hun nog dichterbij elkaar heeft gebracht? „Ze is altijd al begripvol. Het gaat er mij dan ook meer om dat we een leuke dag hebben gehad”, aldus Goris, terwijl Pronk instemmend knikt. „We hebben nu een leuke dag gehad zonder dat ik vaak dingen moest uitleggen.”

Zacht en pluizig

In het atelier op de eerste verdieping van het oude wijnpakhuys staan meerdere schilderijen opgesteld, waarvan het door Jofke

Je moet vertrouwen hebben in anderen

– Corine Groffen, bezoeker

van Loon ontwikkelde voelbare kleurensysteem de aandacht trekt. Zo zijn alle provincies op een landkaart van Nederland beplakt met verschillende textielsoorten om de grootte per provincie aan te duiden en kan de sfeer in schilderijen worden gevoeld. Het nagemaakte *Korenveld met kraaien* van Vincent van Gogh is daar volgens Van Loon uitermate geschikt voor. „Het korenveld voelt heel zacht en pluizig aan en de dreigende, donkere lucht met kraaien hard en ruw.”

Mariska Vugts en Corine Groffen lopen schuifelend en giechelend door een van de ruimtes. De blinddoek verradt dat een wereld zonder zicht hen vreemd is. Toch spieken ze niet. „Er is ook iets positiefs aan het niet kunnen zien”, constateert Vugts. „Je kan dingen uitblokken, focussen op één ding en niet de hele wereld.” Groffen, die samen met Vugts constateert dat de maatschappij nog te weinig is toegespitst op slechtziende en blinde mensen. „Ik krijg steeds meer respect voor blinde mensen. Je kunt alleen maar voelen en moet vertrouwen hebben in anderen.”